14.50

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ν. Χ. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡ. 8
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ ΑΡ. 5
ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 30-289, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ 30-288, ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ 30-288, 23-363, ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ 27-574

Ο ΤΥΠΟΣ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1939
ΕΤΟΣ 5ον. ΑΡΙΘ. 1582. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. ΔΥΟ

Ο ΘΕΣΠΙΣ

Ἕως τότε δὲν ὑπῆρχε θέατρον. Ὑπῆρχε μόνον ἕνα σύνολον προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐκινοῦντο καὶ ὡμιλοῦσαν καὶ ἐτραγουδοῦσαν μὲ ἑνιαῖον ρυθμόν. Ἦτο ὁ χορός. Ἀλλὰ ὁ τραγικὸς Θέσπις, ἑξακόσια περίπου ἔτη πρὸ Χριστοῦ, παρουσίασεν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν χορόν, ἕνα πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἀφηγεῖτο ἀξιοσημείωτα παλαιὰ ἐπεισόδια, μιμούμενον τοὺς ἥρωας τῶν ἀφηγήσεων. Αὐτὸς ἦτο ὁ πρῶτος ἠθοποιός. Καὶ ἡ πρώτη θεατρικὴ στιχομυθία ἤρχισε μεταξὺ τοῦ ἠθοποιοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ κορυφαίου τοῦ χοροῦ. Ἔτσι ἐγεννήθη τὸ δρᾶμα.

Πατὴρ του λοιπὸν ὁ Θέσπις.

Ἔγραφε θεατρικὰ ἔργα καὶ μετεῖχεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὡς ἠθοποιός.

Ὁ δαιμόνιος αὐτὸς ἄνθρωπος προὐχώρησε μὲ ἅλματα: Συνεκρότησε τοὺς πρώτους περιοδεύοντας θιάσους, κατεσκεύασε σκηνὰς κινητάς, ἐφόρτωσεν ἀνθρώπους καὶ σύνεργα εἰς ὀχήματα, καὶ περιώδευε τοὺς δήμους. Ἦσαν «τὰ ἅρματα τοῦ Θέσπιδος».

Ταῦτα πρὸ δυόμιση χιλιάδων ἐτῶν!

Πρὸ τινος καιροῦ, τὸν ἠκούσαμεν, αὐτὸν τὸν ὅρον: Τὰ ἅρματα τοῦ Θέσπιδος.

Ὅσοι εἶχαν ἐκ τῆς παλαιοτάτης Ἱστορίας μίαν ἰδέαν περὶ τῶν περιοδευόντων ἐκείνων θεάτρων, ἐνεθυμήθησαν ἀμέσως τὸν δημιουργικώτατον θιασάρχην καὶ συγγραφέα καὶ θεατρώνην καὶ ἠθοποιόν. Καὶ οἱ ἄλλοι ὅμως — ὅς μὴ ἐγνώριζαν τὴν ἱστορίαν τοῦ πράγματος. Δὲν ἔμειναν εἰς ἀπορίαν. Διότι ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, τὰ εἶχεν εἰπῆ καθαρά: Ἡ ἐπαρχία — εἶχεν εἰπῆ — γεύεται θέατρον μετρίας ποιότητος. Λοιπόν:

«Διὰ νὰ θεραπεύσωμεν αὐτὸ τὸ κακὸν κατηρτίσαμεν νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου παρέχομεν εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον τῆς Ἑλλάδος τὰ μέσα νὰ καταρτίσῃ περιοδεύοντας θιάσους, ἀρτίως συγκεκροτημένους, ἀρτίως καὶ αὐστηρῶς διευθυνομένους, μὲ ἐξηλεγμένον δραματολόγιον καὶ ἐξησφαλισμένην καλλιτεχνικὴν κατεύθυνσιν, οἱ ὁποῖοι, ὑπὸ τὴν γενικὴν ὀνομασίαν «Ἅρματα Θέσπιδος τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου τῆς Ἑλλάδος» θὰ παρέχουν περιοδικῶς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν, καὶ τὴν πλέον ἀπομεμακρυσμένην, πνευματικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν τροφήν, ἀνάλογον πρὸς ἐκείνην ποὺ παρέχει καὶ θὰ παρέχῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὁ κεντρικὸς θίασος τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου. Καὶ ἐπειδὴ ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι δὲν ἔχουν θέατρα κατάλληλα διὰ νὰ δεχθοῦν ἄρτια καλλιτεχνικὰ συγκροτήματα, ὡς θὰ εἶνε τὰ Ἅρματα τοῦ Θέσπιδος, οἱ θίασοι αὐτοὶ θὰ εἶνε ἐφωδιασμένοι μὲ κινητὰς λυομένας σκηνάς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διασφαλίζεται ἀπολύτως ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῶν μέσων ἡ παράστασις οἱουδήποτε ποιητικοῦ ἔργου. Κατ᾽ αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ὁ λαὸς θὰ ἀπολαύσῃ πραγματικὰ πολιτισμένον θέατρον, καὶ οἱ καλοὶ ἠθοποιοὶ τοῦ δράματος καὶ τῆς κωμῳδίας, καὶ ἰδίως οἱ νέοι, ποὺ ὑποβάλλονται εἰς τόσους κόπους πολυετῶν σπουδῶν, θὰ ἀπορροφηθοῦν».

Ὁ κόσμος τοῦ θεάτρου, καὶ ὁ περὶ τὸ θέατρον, ἤξευρεν ἤδη ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ καταρτισθοῦν, φροντίδι τοῦ κράτους, δύο δραματικοὶ θίασοι καὶ εἷς λυρικός, διὰ νὰ περιοδεύουν εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Ἀπὸ τοὺς ἠθοποιοὺς πολλοὶ ἤλπισαν, πολλοὶ ἐθορυβήθησαν. Αἱ ἐπαρχίαι ἐξ ἄλλου ἐπερίμεναν. Ἔπειτα ἦλθαν αἱ ἐπίσημοι ἀνακοινώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ, αἱ ὁποῖαι παρουσίασαν τὸ σχέδιον συστηματοποιημένον καὶ προηγμένον εἰς ἀπόφασιν.

Εἴπαμεν: Ἀπὸ τοὺς ἠθοποιοὺς πολλοὶ ἐθορυβήθησαν, πολλοὶ ἤλπισαν. Καὶ αἱ συζητήσεις ἤρχισαν.

Πολλὰ τὰ θέματα. Καὶ μεταξὺ τῶν πολλῶν: Πῶς θὰ ἐκδιαλεχθοῦν καὶ θὰ προσληφθοῦν οἱ ἠθοποιοὶ εἰς τὰ ἅρματα τοῦ Θέσπιδος;

Τὸ Βασιλικὸν Θέατρον, ὅταν ἀνασυνεστήθη ὑπὸ τῆς δημοκρατίας, εἶχε προκαλέσει πολλὰς ὀδυνηρὰς ἐκπλήξεις εἰς τὸν κόσμον τῶν ἠθοποιῶν. Κατὰ τὸ κρατοῦν τότε σύστημα προσελήφθησαν οἱ ἡμέτεροι, οἱ εὐνοούμενοι, οἱ διαθέτοντες μέσα, — κατὰ σύμπτωσιν δέ, ἢ κατ᾽ ἐξαίρεσιν, προσελήφθησαν καὶ μερικοὶ ἱκανοί.

Τὸ πρᾶγμα ἠδίκησε καὶ ἔπληξε σκληρότατα τοὺς ἄλλους ἠθοποιούς. Κατὰ τεκμήριον οἱ προσληφθέντες εἰς τὸ Βασιλικόν — θὰ μᾶς ἔκοβε τὴν γλῶσσαν ἡ δημοκρατία ἐὰν ἔζη καὶ ἐκράτει ἀκόμη τὸ ψαλίδι της: Διὰ δευτέραν φορὰν λέγομεν «Βασιλικὸν» θέατρον, ἐν ᾧ ἡ δημοκρατία τὸ εἶχε μεταβαπτίσει εἰς Ἐθνικόν. Κατὰ τεκμήριον ὁπωσδήποτε οἱ προσληφθέντες εἰς τὴν ἐπίσημον κρατικὴν σκηνὴν ἐθεωροῦντο ὡς οἱ ἄριστοι ἠθοποιοί. Ἐπὶ πλέον τὸ «ἐθνικὸν» θέατρον εἶχεν ἀσυγκρίτως πλουσιώτερα σκηνικὰ μέσα ἀπὸ τὰ ἄλλα θέατρα, προσείλκυεν ὅλον τὸν ἐπίσημον κόσμον καὶ τοὺς περὶ αὐτόν, ἦτο ἀπηλλαγμένον φόρου, ὀπίσω δὲ ἀπὸ τὸν θεατρικὸν αὐτὸν ὀργανισμὸν ἵστατο τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τοῦ κράτους. Πρῶτοι λοιπὸν ἐτρώθησαν οἱ ἠθοποιοί, ποὺ ἔμειναν ἔξω τοῦ νυμφῶνος, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι μερικαὶ κορυφαὶ τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου ἀπέστερξαν ἑκουσίως νὰ στεγασθοῦν κάτω ἀπὸ τὴν χαμηλὴν στέγην τῆς δημοκρατικῆς σκηνῆς. Ἀλλὰ αἱ κορυφαῖοι αὐτοὶ ἦσαν ἐσχηματισμέναι θεατρικαὶ προσωπικότητες, δὲν εἶχαν πλέον ἀνάγκην ἀπὸ κανένα ἐπίσημον τίτλον, ἐν ᾧ εἶχαν τοὐναντίον τὰ μέσα νὰ συνεχίσουν τὴν σταδιοδρομίαν των. Δεύτερον, ἐτρώθη ὡς ἐπιχείρησις καὶ ὡς σύνολον τὸ θέατρον, ποὺ θὰ εἶχεν ἑξῆς ἀπέναντί του, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν κινηματογράφον, καὶ ἕνα ἀκόμη προνομιοῦχον καὶ πάνοπλον ἀντίπαλον: τὸ ἐθνικὸν θέατρον. Ἦτο ἀντίπαλος, τὸν ὁποῖον τὸ ἐλεύθερον θέατρον δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπὶ ἴσοις.

Ὁπωσδήποτε ὑπῆρχεν ἀκόμη κάποιο στάδιον δράσεως καὶ διὰ τὸ ἐλεύθερον θέατρον, τὸ ὁποῖον προσεπάθησεν ἰδίᾳ δυνάμει νὰ κρατηθῇ. Ἰδίᾳ δυνάμει... Ποῖος ἄλλος νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὴν τύχην του; Τὸ κράτος; Μὰ ἦτο δημοκρατία τότε...

Μόλις λοιπὸν ἔγινε λόγος περὶ συγκροτήσεως περιοδευόντων κρατικῶν θιάσων —«τῶν ἁρμάτων τοῦ Θέσπιδος»— ἤρχισαν συζητήσεις μεταξὺ τῶν ἠθοποιῶν. Οἱ νεώτεροι προτείνουν ἀπὸ τότε νὰ ἐγίνετο ἡ πρόσληψις τῶν καλλιτεχνῶν κατόπιν διαγωνισμοῦ, ὥστε νὰ μὴ παραγκωνισθοῦν οἱ ἱκανοί. Ἄλλοι εἶχαν ἀμφιβολίας διὰ τὸ δυνατὸν τῆς ἐφαρμογῆς τοιαύτης διαδικασίας. Πάντως οἱ περισσότεροι ἐπεφυλάσσοντο νὰ ἰδοῦν κατὰ ποῖον τρόπον θὰ συνεκροτοῦντο οἱ κρατικοὶ θίασοι, ἂν θὰ περιώδευαν καθ᾽ ὁλόκληρον τὸ ἔτος ἢ μόνον κατὰ τὸ θέρος, ἂν θὰ ἐπεσκέπτοντο εἰς κάθε περίοδον ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ἢ θὰ ἄφηναν ἐναλλὰξ μερικὰ τμήματά της διὰ τοὺς ἐλευθέρους θιάσους, ἂν θὰ καθώριζαν συνήθες εἰσιτήριον ἢ τίμημα μικρόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἐσυνήθιζε τὸν κόσμον νὰ πληρώνῃ διὰ τὸ θέατρον τόσῳ χαμηλὸν εἰσιτήριον, ὥστε νὰ μὴ καλύπτωνται τὰ ἔξοδα θιάσου μὴ ἐπιχορηγουμένου. Αὐτὰ ὅλα ἐπερίμενε νὰ τὰ ἴδῃ ἐν τῇ πράξει ὁ κόσμος τοῦ θεάτρου, διότι ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἐξήρτατο οὐσιαστικῶς ἡ τύχη τῶν ἠθοποιῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ περιελαμβάνοντο, καὶ τῶν ἠθοποιῶν οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ περιελαμβάνοντο εἰς τὰ ἅρματα τοῦ Θέσπιδος, καθὼς καὶ ἡ τύχη τοῦ ἐλευθέρου θεάτρου ἐν γένει.

Τὸ πεδίον, ὅπου δρᾷ τὸ θέατρον —εἰδικώτερον δὲ ἐν προκειμένῳ ἡ ἐπαρχία— ἔχει στενεύσει καὶ ἔχει γεμίσει δυσκολίας ἀπὸ τινος χρόνου. Θέλετε ἕνα παράδειγμα; Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν θεάτρων τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης ἔχουν συγκροτήσει ἕνα συνασπισμόν, καὶ καθορίζουν ἀπὸ κοινοῦ τὰ πάντα, μεταξὺ δὲ τῶν πάντων καθορίζουν καὶ τὰς σχέσεις των πρὸς τοὺς θιάσους. Καθώρισαν οὕτω ποῖον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων θὰ ἀπαιτῇ τὸ κάθε θέατρον εἰς κάθε πόλιν διὰ νὰ παραχωρῆται εἰς θίασον — διότι, σημειωτέον, ὅλα σχεδὸν τὰ ἐπαρχιακὰ θέατρα εἶνε σήμερον κινηματοθέατρα. Βλέπουν δὲ ὡς ὀχληροὺς τοὺς θιάσους, τοὺς ὁποίους τότε μόνον «φιλοξενοῦν» ὅταν τὸ κέρδος φαίνεται ἀρκετὰ ἀξιόλογον. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἕνα θέατρον τῆς Καβάλλας ἐπέτρεψε ἐνοίκιον 50 % ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις κάποιου θιάσου. Μίαν Κυριακὴν —κυρίως τὴν Κυριακὴν ἐργάζεται τὸ θέατρον εἰς τὰς ἐπαρχίας— ὁ θίασος εἰσέπραξεν 22 χιλιάδας δραχμῶν. Τὰ ποσοστὰ τοῦ θεάτρου ἀφῃρέθησαν πρῶτα, κατόπιν ἐπληρώθησαν τὰ ἄλλα ἔξοδα, καὶ ἔμειναν δι᾽ ὁλόκληρον τὸν θίασον περὶ τὰς 6 χιλιάδας δραχμῶν. Διὰ τὴν Κομοτινὴν ἔχει καθορισθῆ ποσοστὸν 35 % ὡς ἐνοίκιον θεάτρου, δι᾽ ἄλλας πόλεις 30 %.

Ἔχει στενεύσει λοιπὸν πολὺ ἡ θεατρικὴ «ἀγορὰ» εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Ἐπὶ πλέον εἶνε καὶ οἱ ξένοι θίασοι. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐπὶ παραδείγματι, ἄρχισε ἀπὸ χθὲς παραστάσεις ὁ ἑβραϊκὸς θίασος, ποὺ εἶχεν ἔλθει πέρυσιν εἰς τὰς Ἀθήνας. Παίζει εἰς τὸ ἴδιον θέατρον ὅπου μετ᾽ ὀλίγας ἡμέρας —τὴν 4ην Μαΐου— πρόκειται νὰ μεταβῇ καὶ νὰ δώσῃ παραστάσεις δι᾽ ἕνα μῆνα ὁ μόνος ἐλεύθερος δραματικὸς θίασος τῶν Ἀθηνῶν. Φαντασθῆτε ποίαν «ἐφόρμησιν» θὰ ὑποστῇ ἡ θεατρικὴ ἀγορὰ τῆς Θεσσαλονίκης, [illegible] τοῦ καιροῦ. Διὰ τὸν ἑλληνικὸν θίασον θὰ μείνουν τὰ φύλλα.

Τὸ καθ᾽ ὁλοκληρίαν ἐλεύθερον μέχρι πρὸ τινος ἑλληνικὸν θέατρον διανύει σήμερον μίαν περίοδον μεταβατικήν. Διότι τὸ κράτος ἀπεφάσισε νὰ τὸ ὀργανώσῃ, νὰ τὸ «ἐπιθαρρύνῃ» καὶ νὰ τοῦ δώσῃ ὡρισμένον ἐθνικὸν προορισμόν. Οὕτω, μετὰ τὸ Βασιλικὸν Θέατρον, ὀργανοῦνται τὰ ἅρματα τοῦ Θέσπιδος, καὶ μετ᾽ ὀλίγα θὰ ὀργανωθῇ ἡ κρατικὴ μουσικὴ σκηνή. Μύρια λοιπὸν ζητήματα —τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν καὶ αὔριον— προβάλλουν πρὸ τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν διαπλαστικὴν αὐτὴν περίοδον, οἱ Ἕλληνες ἠθοποιοί, ἀνεξαιρέτως ὅλοι, ἔχουν μίαν ἐλπίδα, μίαν παρηγορίαν καὶ μίαν πίστιν. Τὴν πίστιν, τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν ἐλπίδα, ποὺ ἐμπνέει εἰς αὐτοὺς ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως — ὁ πρῶτος Ἕλλην πρωθυπουργός, ὁ ὁποῖος ἀποδίδει εἰς τὸ θέατρον τὴν ἁρμόζουσαν κολοσσιαίαν κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν σημασίαν του. Καὶ θέλουν, οἱ Ἕλληνες ἠθοποιοί, νὰ τὸν βοηθήσουν καὶ νὰ τοὺς βοηθήσῃ διὰ νὰ γίνουν ἄξιοι συντελεσταὶ τοῦ τρίτου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

ΤΙ ΕΠΕΤΥΧΕ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η ΕΛΛΑΣ ΣΕΒΑΣΤΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΧΟΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΝ

ΟΛΥΜΠΙΑ, 27 Ἀπριλίου. (Τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ «Τύπου»). — Ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς Κυπαρισσίαν ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Λαὲ τῆς ἐπαρχίας, εἶμαι βαθύτατα εὐγνώμων διὰ τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς τῆς ἐμπιστοσύνης σου καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς σου εἰς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔργον κοινόν, σοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἐμοῦ. Αἱ ἐκδηλώσεις σου αὐταί, ἐρχόμεναι κατόπιν τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ λαοῦ ὁλοκλήρου τῆς Μεσσηνίας, τὴν ὁποίαν περιῆλθον, αἱ τόσον ἐνθουσιώδεις καὶ τόσον ἐγκάρδιοι, ἀποδεικνύουν πόσον εἶναι βαθειὰ καὶ στερεὰ μέσα στὴν ψυχή σου ριζωμένο τὸ καθεστὼς τῆς 4ης Αὐγούστου (θύελλα ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων). Δὲν ξεύρω ποῖος τρελλὸς εἶπεν ὅτι τὸ καθεστὼς αὐτὸ ἐστέρησε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν του, ἐνῷ πραγματικὰ τὸ καθεστὼς αὐτὸ τοῦ ἀπέδωκε τὴν πλήρη καὶ πραγματικὴν ἐλευθερίαν του (μυριόστομος κραυγή: μάλιστα, μάλιστα, νὰ μᾶς ζήσῃς). Διότι τὸν ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς ἐχθρούς, ἀπὸ τὰ πάθη, ἀπὸ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους καὶ τὴν καταστροφήν, ἀπὸ τὴν κομματικὴν τυραννίαν, τὴν ὁποίαν ἐδοκιμάσατε ὅλοι σας, καὶ μάλιστα ἐσεῖς, ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν, ἀπὸ τὴν αὐθαιρεσίαν, ἀπὸ τὴν ἀναξιότητα, ἡ ὁποία ἐκυριάρχει παντοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ ὅλα τὰ κακὰ ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα ἐστρίμωξαν τὸν τόπον εἰς ἕνα κατήφορον ποὺ θὰ εἶχεν ὡς τέρμα τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος (ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίαι καὶ ζητωκραυγαί).

Δι᾽ αὐτὸ εἶνε τόσο βαθειὰ στερεωμένο διότι πραγματικὰ εἶνε ἡ ἔκφρασις τῆς θελήσεώς σου, θελήσεως τὴν ὁποίαν εἶχες καὶ πολὺ πρὶν ἀπὸ τὴν 4ην Αὐγούστου καὶ τὴν ὁποίαν δὲν μποροῦσες νὰ τὴν πραγματοποιήσῃς καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν ἐξεδήλωνες μὲ ἀναστεναγμοὺς καὶ μὲ τὴν κοινὴν ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἐπίκλησιν: «Δὲν εὑρίσκεται τέλος πάντων ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος νὰ μᾶς γλυτώσῃ» (ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίαι). Λοιπὸν αὐτὸ ποὺ ἤθελες, ἑλληνικὲ λαέ, ἔγινε. Ἔγινε καὶ ἐπέτυχε μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐπιτυγχάνῃ. Διότι καθεστὼς καὶ πολιτική, στηριζόμενα εἰς μύχια αἰσθήματα [illegible] τοὺς ἁγνοὺς πόθους καὶ εἰς τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἐπιδιώξεις δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἐπιτυγχάνουν πάντοτε.

ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ

Τί εἴχατε ζητήσει; Νὰ ἐπανέλθουν τὰ ὑψηλὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς μας, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μᾶς εἶχαν φωτίσει ὅπως ἐφώτισαν καὶ ὅλον τὸν κόσμον διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Καὶ ἐπανῆλθον (Ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα). Τί εἴχατε ζητήσει; Ἰσχυρὸν ἐθνικὸν φρόνημα καὶ πατριωτισμόν, καὶ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν μέση τὰ ξενότροπα ἤθη καὶ ἔθιμα, νὰ φύγῃ ὁ κομμουνισμὸς ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἑλληνικῆς γῆς, νὰ φύγῃ ἡ ἄθεος καὶ παραδοξολόγος διανόησις, ἡ ὁποία ἐνόμιζεν ὅτι μὲ τὴν διάλυσιν τῆς οἰκογενείας, μὲ τὴν καταστροφὴν τῆς θρησκείας, θὰ ἐβαδίζαμεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου! Καὶ ἐζητήσατε νὰ ἐπανέλθῃ ἡ παράδοσις ἡ ἑλληνική, ἡ ἁγνὴ καὶ ἐπανῆλθεν. (Ζωηραὶ ζητωκραυγαὶ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα). Ἐζητήσατε νὰ ὁπλισθῇ ἡ Ἑλλάς. Ἡ ἄοπλος καὶ συνεχῶς καταφρονημένη Ἑλλὰς καὶ νὰ φορέσῃ καὶ πάλιν τὴν πανοπλίαν της, τὸν θώρακά της καὶ [illegible] τὴν ἀσπίδα της, καὶ νὰ κρατήσῃ τὸ δόρυ της ἰσχυρὸν εἰς τὰ χέρια της. Καὶ ἔγινε καὶ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ εἰς τὸν ἀέρα αὐτὸ ποὺ ἐζητήσατε. (Φρενίτις ἐνθουσιασμοῦ). Ἐζητήσατε νὰ καταλάβῃ καὶ πάλιν ἡ Ἑλλὰς τὴν θέσιν της μεταξὺ τῆς διεθνοῦς χορείας τῶν κρατῶν, νὰ γίνῃ σεβαστὴ καὶ ἐκτιμωμένη καὶ ἔγινε. (Ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαί).

Ἐζητήσατε καλὴν καὶ χρηστὴν διοίκησιν, ἐζητήσατε νὰ εἶνε οἱ πολῖται ἴσοι μεταξύ των, ἴσοι ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ καμμία διάκρισις μεταξὺ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου πολίτου καὶ σᾶς τὴν ἐδώκαμεν τὴν χρηστὴν αὐτὴν διοίκησιν καὶ τὴν ἔχετε παντοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐδῶ ἀρίστην (ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ καὶ ἐκδηλώσεις). Ἔχετε ἐπίσης φορολογικὴν δικαιοσύνην διότι οὐδεὶς πλέον πολίτης ἠμπορεῖ νὰ διαφύγῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του πρὸς τὸ Κράτος ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων του καὶ ἀναλόγως τῶν μέσων του (ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα). Ἔχετε καὶ δικαιοσύνην καλῶς ἀποδιδομένην. Ἔχετε καὶ αὐτάρκειαν εἰς τὴν χεῖρα καὶ πρὸ παντὸς ἔχετε ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν τῆς ὁποίας εἴχετε [illegible] ἀνάγκην (ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα). Ἐζητήσατε καὶ ἔχετε καλὰ οἰκονομικά, ἐζητήσατε νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν δραχμήν σας τὴν ὁποίαν ἀπειλοῦσαν ὅλοι οἱ προνομιοῦχοι κερδοσκόποι τῶν μεγάλων πόλεων τῆς Ἑλλάδος οἱ ὁποῖοι τὰ χρήματά σας τὰ μετέτρεπον εἰς συνάλλαγμα καὶ τὰ κατηύθυνον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἴτε φανερὰ εἴτε λαθραίως ἀφήνοντες ἔκθετον τὴν δραχμὴν δηλαδὴ τὴν ὑπόστασίν σας τὴν ὅλην.

Καὶ τὴν ἐσώσαμεν μὲ μέτρα ἀληθῶς αὐστηρὰ καὶ τραχέα καὶ σκληρά. Ἀλλὰ ἀπέναντι ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἐνοοῦσαν νὰ πάρουν τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ, διότι αἷμα του εἶνε τὸ ἐθνικὸν νόμισμα καὶ νὰ τὸ μεταγγίσουν πρὸς ὄφελός των εἰς τὸ ἐξωτερικόν, βεβαίως τέτοια μέτρα ἔπρεπε νὰ λάβωμεν. (Ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίαι).

ΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Ἐζητήσατε τὴν κοινωνικὴν μεταρρύθμισιν. Οἱ ἐργάται ἐζήτησαν τὰ δικαιώματά των τ᾽ ἀνθρώπινα καὶ τὰ ἔλαβον. Οἱ ἀγρόται ἐζητήσατε νὰ ἐλαφρυνθῆτε διὰ νὰ ἠμπορέσετε νὰ καλλιεργήσετε τὴν γῆν, τὸ ἐζητήσατε, καὶ μὲ σᾶς ἐλευθερώσαμεν ἀπὸ τὰ χρέη σας, σᾶς ἐδώσαμεν ὅλα

(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ)

Στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν τοῦ κ. Μεταξᾶ εἰς τὴν Μεσσηνίαν. Ἀριστερά: Εἰς τὸν Πάμισον. Εἰς τὸ μέσον: Εἰς τὴν Πύλον. Δεξιά: Εἰς τὴν Μεσσήνην.

Μὲ τὸν προβολέα τῆς Ἱστορίας

Ὁ αἰνιγματώδης Σουλιώτης

Τοῦ συνεργάτου τοῦ «Τύπου» κ. Στεφ. Δάφνη

Θ΄

Στὶς 18 Ὀκτωβρίου τοῦ 1892 ὁ Πειραιώτης ψαρᾶς Σταῦρος Κυρατζῆς παρουσιάστηκε στὸ Διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ ἀνέφερε ὅτι καὶ αὐτὸς εἶχε γνωρίσει ἄλλοτε, στὴ Νεάπολι τῆς Ἰταλίας, τὸν Καπετὰν Γιώργη, ἔφαγε μαζί του καὶ ἄκουσε ἀπὸ τὸν ἴδιο πολλὰ ἐπεισόδια τῆς ἱστορίας του.

Μαζὶ μὲ τ᾽ ἄλλα, ὁ Καταστικτος Ἄνθρωπος τοῦ διηγήθηκε ὅτι πολέμησε στὶς τάξεις τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ ἐναντίον τῶν Ἀλγερινῶν, ὅπου ἔλεγε, συνήντησε καὶ τὸ γυιὸ τοῦ Κίτσου Τζαβέλλα, Δημήτριο, ἔγιναν στενοὶ φίλοι, ἐπολέμησαν μαζί, καὶ σὲ μιὰ μάχη τὸν εἶδε νὰ πέφτῃ μαζὶ μὲ σωρὸ ἄλλους πληγωμένους.

Ὁ Δημήτριος Τζαβέλλας διεκομίσθη κατόπιν στὸ Νοσοκομεῖο, ὅπου ὁ Κατάστικτος τὸν ἐπεσκέφθη πολλὲς φορές. Ἦσαν οἱ μόνοι Ἕλληνες στὸ γαλλικὸ στρατὸ τοῦ Ἀλγερίου καὶ ἡ φιλία τους εἶχε γίνει πολὺ στενή, ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα.

«Ὅταν ὁ Κατάστικτος Ἄνθρωπος ἦρθε στὰς Ἀθήνας, μιὰ μέρα ὁ Κυρατζῆς περνοῦσε ἀπέξω ἀπὸ τὸ δρόμο, ὅπου τὸν εἶχαν ἐκθέσει, ὡς περίεργο θέαμα, στὴν ὁδὸν [illegible] τοῦ δηλαδή, κοντὰ στὸ παλιὸ ταχυδρομεῖο.

Εἶδε τότε τὴν εἰκόνα του τοιχοκολλημένη καὶ μπῆκε μέσα.

Οἱ παλαιοὶ φίλοι ἀνεγνωρίσθησαν ἀμέσως.

Ὁ Καπετὰν Γιώργης ἐρώτησε τὸν Κυρατζῆ τί δουλειὰ κάνει, καὶ ὅταν ἔμαθε ὅτι εἶναι ἰχθυοπώλης, τὸν παρακάλεσε νὰ τοῦ φέρῃ δυὸ διαλεχτὰ ψάρια.

Ὁ Κυρατζῆς τοῦ τὰ [illegible], καὶ τὴν ἄλλη μέρα τοῦ πῆγε δυὸ μεγάλες συναγρίδες.

Ἔφαγαν μαζὶ [illegible] γιὰ τὶς παληὲς ἱστορίες.

«Ἡ ἐξήγησις αὐτὴ τοῦ ἰχθυοπώλου —[illegible] τὴν ἐπομένη ἡμέρα ἡ «Ἀκρόπολις»— δύναται νὰ εἶναι [illegible] καὶ κατὰ τοῦ Καταστίκτου Ἀνθρώπου. [illegible]

«Τί τὸ παράδοξον ὅμως ἂν ὁ Δημήτριος Τζαβέλλας, [illegible] ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκμυστηρεύσεως, ἀλλὰ καὶ θέλων συνάμα νὰ κρυφθῇ ὡς ἐκ τῆς καταστάσεώς του, τί τὸ παράδοξον, λέγομεν, νὰ εὑρίσκεται εἰς ψυχικὴν ἀνακούφισιν παρουσιάζων ἑαυτὸν ὡς τρίτον πρόσωπον;

»Ἐν τούτοις ἂν καὶ παρῆλθον ἤδη τέσσαρες ἡμέραι ἀπὸ τῆς παρ᾽ αὐτοῦ ἀποκαλύψεως τοῦ μυστικοῦ, οὐδὲν βέβαιον, οὐδὲν θετικὸν φαίνεται ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει.

»Εἰς ὅλα ταῦτα προσθέτομεν σήμερον καὶ τὴν ἑξῆς λεπτομέρειαν:

»Πρόσωπά τινα διακεκριμένα καὶ εὐϋπόληπτα, μετὰ τὸν ἐγερθέντα ἐν τῇ ἀθηναϊκῇ κοινωνίᾳ πάταγον, μετέβησαν χθὲς διὰ νὰ ἴδουν αὐτὸν καὶ ἀνεῦρον μεγάλην ὁμοιότητα τοῦ Καταστίκτου Ἀνθρώπου πρὸς τὸν Δημήτριον Τζαβέλλαν, τὸν ὁποῖον πάντες οἱ [illegible] ἐγνώριζαν ὡς προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν.

»Τὴν αὐτὴν ὁμοιότητα παρετήρησε καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. Νικόλαος Ζορμπᾶς.

»Ἐλέγετο ἐπίσης χθὲς τὴν ἑσπέραν ὅτι ἡ οἰκογένεια Τζαβέλλα θέλουσα ν᾽ ἀποφύγῃ τὰς ἐνοχλητικὰς ἐπισκέψεις, ἀπεφάσισε ν᾽ ἀποστείλῃ αὐτὸν εἰς τὰ ἐν Χαλκίδι κτήματα τῆς κυρίας Κριεζώτου».

Τὴν ἀκόλουθη μέρα —δηλαδὴ στὶς 19 Ὀκτωβρίου— ὅλες οἱ ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες δημοσίευαν τὸ ἀκόλουθο:

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ συγγενεῖς καὶ φίλους, τοὺς εὐγενῶς συμμετασχόντας τῆς χαρᾶς μου διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ πολυκλαύστου ἀδελφοῦ μου Δημητρίου Κίτσου Τζαβέλλα, ἐκφράζω τὰς εὐγνώμονας εὐχαριστίας μου.

Καλλιόπη Κ. Κριεζώτου

*

Ζοῦσε τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὁ Στέφανος Ξένος, ὁ συγγραφεὺς τῆς «Ἡρωΐδος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως» καὶ ἄλλων ἱστορικῶν μυθιστορημάτων.

Ὁ Ξένος ἦταν ἄνθρωπος ἀξίας καὶ δράσεως.

Ἐδημοσίευσε, λοιπόν, μιὰ ἐπιστολὴ ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα.

«Οἱ μόνοι ἄνθρωποι — ἔγραφε —

(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ)

Εἰς τὸ περιθώριον

Εἰδήσεις καὶ περίεργα

Ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον

Α Ὁ διάσημος Ἄγγλος ἀεροπόρος Τζὶμ Μόλισσον, κάτοχος πολλῶν διεθνῶν ρεκόρ, πρόκειται νὰ δικασθῇ κατ᾽ αὐτὰς ἐπὶ μέθῃ μὲ κίνδυνον νὰ χάσῃ τὸ δίπλωμα τοῦ ἀεροπόρου.

—Μίαν ἡμέραν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἔφθασεν εἰς τὴν γαλλικὴν λουτρόπολιν Λετουκὲ ἐπιβαίνων τοῦ ἀεροπλάνου ἑνὸς φίλου του.

—Τὴν ἐπομένην ἔπινε εἰς τὸ ἑστιατόριον τοῦ ἀεροδρομίου, μὲ τὴν συντροφιὰν μερικῶν ἀεροπόρων ὅταν αἰφνιδίως ἠγέρθη καὶ ἔτρεξεν εἰς τὸ ἀεροπλάνον του.

—Ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν ἔπειτα ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιον εἰς τόσον χαμηλὸν ὕψος ὥστε οἱ παριστάμενοι ἔντρομοι ἐξηπλοῦντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, κατόπιν δὲ ὑψώθη ὀλίγον καὶ ἤρχισεν ἐκτελῶν ἐπικινδύνους ἀκροβασίας.

—Αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἀεροδρομίου ὑπέβαλον ἐναντίον του μήνυσιν ἐπὶ μέθῃ, ὁ Μόλισσον ὅμως ἰσχυρίζεται ὅτι ἦτο πάντοτε κύριος τῆς μηχανῆς του.

Α Ὁ μαχαραγιᾶς Ρὰϊ Ραζενδρὰ Σαβάϊ Γιεσβὰντ Ρὰο Χόλκαρ Μπαχαντούρ, ἡγεμὼν ἑνὸς τῶν πλουσιωτέρων κρατῶν τῶν Ἰνδιῶν, τοῦ Ἰντόρ, ἀνήγγειλε πρὸ ἡμερῶν ἐπισήμως εἰς τοὺς ὑπηκόους του ὅτι νυμφεύεται τὴν νεαρὰν Ἀμερικανίδα Μαργαρίταν Λώλερ ἡ ὁποία εἶναι ἡ γυναῖκα τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς καρδίας του.

—Διὰ νὰ [illegible] καλὰ τὸν λαόν μου, προσέθεσεν ὁ ἐρωτευμένος μαχαραγιᾶς, πρέπει νὰ ἔχω τὴν σύζυγον [illegible].

—Ὁ Ἰνδὸς ἡγεμών, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡλικίας τριάκοντα ἐτῶν, ἐνυμφεύθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς ἡλικίαν δέκα πέντε ἐτῶν.

—Ἡ [illegible] εἰς [illegible] βραχμάνας καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ διανείμῃ εἰς τοὺς πτωχοὺς δῶρα [illegible] ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ νὰ δυνηθοῦν καὶ αὐτοὶ νὰ μετάσχουν εἰς τὴν χαράν του.

Α Ἡ Γαλλὶς πρωταγωνίστρια τοῦ ἐλαφροῦ θεάτρου Λὺς Γκωτιὲ [illegible] τελευταίως εἰς τὴν Νότιον Γαλλίαν ὅταν [illegible] τῶν [illegible] ἑνὸς [illegible]

—Ἡ δὶς Γκωτιὲ [illegible]

—Πρέπει νὰ ἔχετε [illegible]

—Καὶ ἡ Γαλλὶς [illegible]

—Ἔχει [illegible]

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΔΩΔΕΚΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

Ἐργασθῆτε, διὰ νὰ θρέψωμεν τὰ παιδιά μας ποὺ ἔρχονται! Αὐτὴν τὴν ἔκκλησιν ἀπηύθυνεν ὁ πρωθυπουργὸς πρὸς τοὺς ἀγρότας τῆς Πελοποννήσου. Ὅσα εἶπεν εἶνε ἐκτάκτως ἐνδιαφέροντα καὶ σημαντικά. Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμός, εἶπεν, αὐξάνει γοργῶς. Ἡ αὔξησις ὑπολογίζεται εἰς 80—90 χιλιάδας ψυχῶν ἐτησίως. Ἀπὸ 6 ἑκατομμύρια καὶ κάτι, ποὺ ἦσαν οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος, ὅταν ἔγινεν ἡ τελευταία ἀπογραφὴ (1928), θὰ πλησιάζουν σήμερον τὰ 8 ἑκατομμύρια. Τὸ πρᾶγμα εἶνε εὐχάριστον. Εἶνε εὐλογία Θεοῦ — ὅπως εἶπεν ὁ πρωθυπουργὸς εἰς τὰ Φιλιατρά. Πρέπει ὅμως νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν ἐπαρκῆ διατροφὴν τοῦ αὐξανομένου πληθυσμοῦ καὶ πρὸς τοῦτο εἶνε ἀνάγκη νὰ καλλιεργήσωμεν ἐντατικῶς τὴν γῆν μας, νὰ ἐπιτείνωμεν δὲ καὶ τὴν βιομηχανικὴν καὶ τὴν ἄλλην παραγωγικήν μας προσπάθειαν. Ἂν ἡ προσπάθεια αὐτὴ τελεσφορήσῃ — καὶ θὰ τελεσφορήσῃ — ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ διαθρέψῃ μέχρι 12 ἑκατομμυρίων κατοίκων. Δώδεκα ἑκατομμύρια!... Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, εἶπεν ὁ Θεός.

ΣΗΜΑΙΑΙ

Ἔπειτα ἀπὸ κάθε ἡμέραν σημαιοστολισμοῦ, διατυποῦνται ἐκ μέρους ἀναγνωστῶν τοῦ «Τύπου» παρατηρήσεις διὰ τὴν ἀμελῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ καθήκοντος ἐκ μέρους μερικῶν. Σημειώνονται, δηλαδή, περιπτώσεις, καθ᾽ ἃς εἴτε ἐλλείπει κοντός, εἴτε, ἐνῷ ὑπάρχῃ κοντός, ἡ σημαία κρεμᾶται ἀπὸ παράθυρα ἢ κιγκλιδώματα ἐξωστῶν. Εἰς γνωστὰς περιπτώσεις αἱ σημαῖαι ἐμφανίζονται μεσίστιοι, ἢ τὰ χρώματά των ἐνθυμίζουν ἀμυδρῶς τὸ κυανόλευκον. Τὰς ἰδίας καὶ ἄλλας παρατηρήσεις διατυπώνουν, μετὰ τὸν σημαιοστολισμὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὁ φίλος τοῦ «Τύπου» κ. Σ. Ρουτόπουλος, ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, ἡ κυρία Ἄννα Σ. Βέτα (Παγκράτι) καὶ ὁ ἰατρὸς κ. Κουμουρᾶς — ἂν ὀρθῶς ἀνεγνώσθη ἡ δυσανάγνωστος ὑπογραφή του. Πράγματι, τοιαῦτα ἄτοπα παρατηροῦνται ἐνίοτε, ὀφείλονται δὲ εἰς τὴν ἄγραφον προσοχὴν τῆς ἀστυνομίας ἢ παρακολούθησις των. Καθ᾽ ἡμᾶς ὅμως τὰ σημειούμενα ὄντως ἄτοπα εἶνε ἀπαραβλέπτα, καίτοι πρόκειται περὶ μέτρου ἀπολύτου γενικότητος. Ὅσοι καὶ ἂν [illegible] τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐπιβολῆς τοῦ γενικοῦ σημαιοστολισμοῦ, οἱ ἔνοχοι θὰ εἶνε ὀλίγοι. Τὸ μέτρον ὅμως ἐπέτυχε καὶ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του. Κατὰ κανόνα σχεδὸν ἀνεξαιρέτως ὅλοι οἱ πολῖται σπεύδουν μὲ προφανῆ πατριωτικὴν χαρὰν νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ὡραίαν αὐτὴν [illegible]. Ἂν εἰς μίαν περίπτωσιν ἐπὶ χιλίων, ἢ οὔτε κἂν εἰς μίαν, παρουσιάζεται συμπτωματικῶς κάποια ἀτοπία, τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀσήμαντον ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ [illegible]

Ἀπὸ τῆς ΤΡΙΤΗΣ εἰς τὸν
ΤΥΠΟΝ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ
Ο ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ
ΤΗΣ ΑΠΟΙΚΙΑΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΘΥΕΛΛΩΔΕΣΤΕΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΜΕΓΑΣ ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ.